

Profetens Bön Beskriven 10-av-10

The Prophet's (s) prayer described

av Shaikh Muhammad Nasir-ud-Din al-Albani

[Del 1 av 10](#) - [Del 2 av 10](#)

[Del 3 av 10](#) - [Del 4 av 10](#)

[Del 5 av 10](#) - [Del 6 av 10](#)

[Del 7 av 10](#) - [Del 8 av 10](#)

[Del 9 av 10](#) - [Del 10 av 10](#)

Att räta ut sig efter rukū' och vad man säger då

Efter rukū' brukade han ﷺ räta ut sin rygg och säga:

"Sami'a Allahu li-man hamidah" "Allah lyssnar på den som prisar Honom."

(Bukhari och Muslim) Han beordrade "den som bad felaktigt" att göra detsamma: *"Ingen människas bön är fullkomlig förrän... han har sagt takbir... sedan utfört rukū'... och sedan sagt 'Allah lyssnar på den som prisar Honom' tills han står rakt."* (Abū Dawūd och Hakim, som klassade den som sahih; al-Dhahabi instämde)

När han lyfte sitt huvud brukade han stå rakt tills varje ryggkota återtagit sin plats. (Bukhari och Abū Dawūd)

Sedan brukade han säga, under det att han stod:

"Rabbana wa laka al-hamd" "Vår Herre, och till Dig hör all lovprisning."

(Bukhari och Ahmad)

Han beordrade alla muslimer – vare sig de ber bakom en imam eller ensamma – att göra på detta sätt, genom att säga: *"Be som ni har sett mig be."* (Bukhari och Ahmad)

Han brukade också säga: *"Imamen finns där för att följas... när han har sagt 'Allah lyssnar på den som prisar Honom', säg då: '[O Allah!] Vår Herre, och till Dig hör all lovprisning' – Allah kommer att lyssna på er, ty Allah har sannerligen sagt genom Sin Profets tunga att Allah lyssnar på den som prisar Honom."* (Muslim, Abū 'Awanah, Ahmad och Abū Dawūd)⁹¹

Han sade i en annan hadith: *"...ty den vars uttalande sammanfaller med änglarnas får sina tidigare synder förlåtna."* (Bukhari och Muslim; Tirmidhi klassade den som sahih)

Han brukade lyfta händerna när han rätade upp sig, på det sätt som beskrivits under "Öppningstakbiren". (Bukhari och Muslim)

Adhkar under det upprätta stående efter rukū'

Under det upprätta stående brukade han säga en av följande:

1. *"Rabbana wa laka al-hamd" "Vår Herre, och till Dig hör all lovprisning."* (Bukhari och Muslim)

2. *"Rabbana laka al-hamd" "Vår Herre, till Dig hör all lovprisning."* (Bukhari och Muslim)

Ibland brukade han dessförinnan lägga till:

3. *"Allahumma..." "O Allah!..."* (Bukhari och Ahmad. Ibn al-Qayyim (rahimahu Allah) begick ett misstag här när han förnekade att man kunde kombinera "O Allah" med "och", trots att detta förekommer i Sahih al-Bukhari m.fl.) Profeten ﷺ beordrade att man skulle göra detta när han sade: *"När imamen säger 'Allah lyssnar på den som prisar Honom', säg då: 'O Allah! Vår Herre, till Dig hör all lovprisning' – ty den vars uttalande sammanfaller med änglarnas får sina tidigare synder förlåtna."* (Bukhari och Muslim; Tirmidhi klassade den som sahih)

Ibland lade han till antingen:

4. *"Mil'a al-samawati, wa mil'a al-ardi, wa mil'a ma shi'ta min shay'in ba'd"*
"...fylla himlarna, fylla jorden och fylla vad helst Du önskar utöver det."
 (Muslim och Abū 'Awanah)

eller:

5. *"Mil'a al-samawati, wa [mil'a] al-ardi, wa ma baynahuma, wa mil'a ma shi'ta min shay'in ba'd"* *"...fylla himlarna, [fylla] jorden, det som finns däremellan och fylla vad helst annat Du önskar."* (Muslim och Abū 'Awanah)

Ibland brukade han tillägga:

6. *"Ahla al-thana'i wa al-majdi, la mani'a li-ma a'tayta, wa la mu'tiya li-ma mana'ta, wa la yanfa'u dha al-jaddi minka al-jadd."*

"Herre av Ära och Majestät! Ingen kan undanhålla det Du ger, och ingen kan ge det Du undanhåller, och den rike kan inte gagnas av sin rikedom inför Dig."

(Jadd avser rikedom, mäktighet och makt – den som äger rikedomar, söner eller makt i denna värld kommer inte att ha nytta av detta inför Allah; hans ägodelar kan inte rädda honom. Endast rättfärdiga gärningar kan gagna och rädda.)

Ibland var tillägget:

7. *"Mil'a al-samawati, wa mil'a al-ardi, wa ma baynahuma, wa mil'a ma shi'ta min shay'in ba'd, ahla al-thana'i wa al-majdi, ahaqqu ma qala al-'abd, wa kulluna laka 'abd. [Allahumma] la mani'a li-ma a'tayta, [wa la mu'tiya li-ma mana'ta,] wa la yanfa'u dha al-jaddi minka al-jadd."*

"Fylla himlarna, fylla jorden, det som finns däremellan och fylla vad helst annat Du önskar. Herre av Ära och Majestät! Det sannaste en tjänare har sagt – och vi är alla Dina tjänare – [O Allah!] ingen kan undanhålla det Du ger, [och ingen kan ge det Du undanhåller,] och den rike kan inte gagnas av sin rikedom inför Dig."

Ibland sade han under nattbönen:

8. *"Li-Rabbi al-hamd, li-Rabbi al-hamd"* *"Till min Herre hör all lovprisning, till min Herre hör all lovprisning."*

Han upprepade detta tills han hade stått lika länge som han hade befunnit sig i rukū‘ – vilket var nästan lika länge som han hade stått och reciterat al-Baqarah. (Muslim, Abū ‘Awanah och Abū Dawūd)

9. *”Rabbana wa laka al-hamdu, hamdan kathiran tayyiban mubarakan fihī [mubarakan ‘alayhi, kama yuhibbu Rabbana wa yarda]”*

”Vår Herre, och till Dig hör all lovprisning – riklig, ren och välsignad i sig själv [välsignad över sig, såsom vår Herre älskar och är nöjd med].”

(Abū Dawūd och Nasa’i med en sahih isnad)

En man som bad bakom honom ﷺ sade detta efter att Profeten ﷺ hade lyft sitt huvud från rukū‘ och sagt *”Allah lyssnar på den som prisar Honom.”* När Profeten ﷺ hade avslutat bönen sade han: *”Vem var det som talade nyss?”* Mannen svarade: *”Det var jag, o Allahs sändebud.”* Profeten ﷺ sade: *”Jag såg mer än trettio änglar som tävlade om att vara först med att skriva ned det.”* (Malik, Bukhari och Abū Dawūd)

Att stå länge och skyldigheten att vara avslappnad

Profeten ﷺ brukade stå lika länge som han hade befunnit sig i rukū‘, som nämnts tidigare. *”Han stod ibland så länge att man sade till sig själv: ’Han har glömt’”* – av den enkla anledningen att han stod så länge. (Bukhari, Muslim och Ahmad)

Han brukade instruera de bedjande att vara avslappnade, när han sade till *”den som bad felaktigt”*: *”...res sedan ditt huvud tills du står rakt [och varje ben har kommit på plats].”* I en annan version: *”När du reser dig, räta då upp din ryggrad och res ditt huvud tills benen lägger sig på plats.”* (Bukhari och Muslim (den första sekvensen); al-Darimi, Hakim, al-Shafi’i och Ahmad. Med ”ben” avses här ryggraden.)

OBS! Innebörden av denna hadith är klar och tydlig – nämligen att man ska stå avslappnat. Vissa har använt denna hadith som bevis för att man ska placera höger hand på vänster i detta stående, men detta är ett ogrundat påstående. Jag hyser inget tvivel om att det är bid’ah och vilseledning att placera höger hand på vänster i denna ställning, eftersom detta inte omnämns i någon enda hadith om bönen – trots deras stora antal. Om denna sed hade någon grund i Sunna skulle åtminstone en

hadith ha nått oss om det. Ingen av de tidiga muslimerna (salaf) praktiserade det, och inte en enda ledande hadith-lärd har nämnt det, vad jag känner till. Det är därför bevisat att det inte tillhör sunna att placera händerna på bröstet efter att man rest sig från rukū'.

Han påminde också "den som bad felaktigt" om att ingens bön är fullkomlig förrän han gör detta, och brukade säga: *"Allah, den Mäktigaste, ser inte på bönen hos den som inte sträcker ut sin rygg mellan rukū' och sujūd."* (Ahmad och Ṭabarani med en sahih isnad)

Fotnoter

91. (Fotnoten finns i originaltexten men har inte inkluderats i den tillhandahållna källtexten.)

[Del 1 av 10](#) - [Del 2 av 10](#)

[Del 3 av 10](#) - [Del 4 av 10](#)

[Del 5 av 10](#) - [Del 6 av 10](#)

[Del 7 av 10](#) - [Del 8 av 10](#)

[Del 9 av 10](#) - [Del 10 av 10](#)